

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2026.28.1299

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak op het beroep van [appellant], [studentnummer], gericht tegen de beslissing van de Examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid (hierna: verweester), om het verzoek om een alternatief inzagemoment voor het tentamen Formeel Strafrecht af te wijzen.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 3 november 2025 beroep ingesteld bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: het College) tegen de beslissing van verweester van op 21 oktober 2025. Op 13 november 2025 heeft het College aan verweester gevraagd om in overleg met appellant na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Appellant is uitgenodigd voor een gesprek maar is niet op die uitnodiging ingegaan. Er is geen minnelijke schikking tot stand gekomen. Verweester heeft op 3 december 2025 een verweerschrift ingediend. Op 2 februari 2026 heeft verweester een aanvulling aangeleverd op het verweerschrift.

Het beroep is behandeld op de zitting van het College van 13 februari 2026. Appellant was niet aanwezig bij de zitting. Namens verweester waren prof. dr. mr. R. van Schoonhoven (voorzitter examencommissie) en mr. dr. T.H.A. Wisman (lid examencommissie) verschenen om hun standpunten mondeling toe te lichten.

II. Feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten.

Appellant volgt de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid. Hij heeft op 30 juni 2025 deelgenomen aan het tentamen Formeel Strafrecht. Op 2 juli 2025 zijn de deelnemers aan dat tentamen geïnformeerd over het moment van de uitslag van het tentamen en het inzagemoment dat stond gepland op 19 augustus 2025. Op 21 augustus 2025 heeft appellant bij verweester verzocht om een alternatief inzagemoment. Verweester heeft nadere informatie verzocht op 10 oktober 2025 en heeft het verzoek afgewezen op 21 oktober 2025.

III. Standpunten van partijen

Standpunt van appellant

Appellant stelt dat verweester heeft gehandeld in strijd met van artikel 3.9, eerste lid, OER. Deze bepaling schrijft dwingend voor dat een student binnen dertig werkdagen na bekendmaking van het cijfer in de gelegenheid wordt gesteld het beoordeelde werk in te zien. Dit is een norm van bindende aard, waar verweester volgens appellant niet discretionair van kan afwijken.

Voor appellant staat in dit geval vast dat de dertigwerkdagentermijn niet in acht is genomen; de inzage voor het tentamen Formeel Strafrecht vond pas ruim na afloop van deze termijn plaats. Reeds hierom is het inzagebesluit genomen in strijd met een hogere norm waarvan niet rechtsgeldig kon worden afgeweken. De ratio van artikel 3.9, eerste lid, OER is dat de student binnen een redelijke termijn na publicatie van het cijfer in staat wordt gesteld kennis te nemen van de beoordeling, zolang deze nog feitelijk controleerbaar en cognitief toegankelijk is. Door de inzage pas aanzienlijk later te organiseren is de essentie van deze bepaling illusoir gemaakt, aldus appellant.

Appellant stelt dat hij in zijn verzoek heeft aangevoerd dat hij zich tijdens het inzagemoment in het buitenland bevond en door omstandigheden niet over de technische middelen beschikte om op afstand toegang tot de inzage te verkrijgen. Hij heeft deze situatie als overmacht aangemerkt. Verweerster heeft volgens hem nagelaten te motiveren waarom deze omstandigheden niet als overmacht zijn aangemerkt of waarom zij geen belemmering vormden voor de daadwerkelijke uitoefening van het inzagerecht. Appellant voert aan dat verweerster het beroep op overmacht diende te beoordelen aan de hand van de maatstaven van redelijkheid en billijkheid, mede gelet op de aard van de belemmering, de inspanningen van appellant en zijn betrokken belang. Hij stelt dat verweerster door dit na te laten zowel het motiveringsbeginsel als het evenredigheidsbeginsel van artikel 3:4, tweede lid, Awb heeft geschonden.

Het stilzwijgen over zowel de termijnoverschrijding als het niet-beoordelen van het overmachtsberoep toont voor appellant aan dat de beslissing is genomen zonder onderzoek naar de relevante feiten en belangen, in strijd met de zorgvuldigheidsplicht van artikel 3:2 Awb. Appellant stelt dat verweerster niet de vrijheid toekomt om dwingend voorgeschreven termijnen naar eigen inzicht te negeren of om gemotiveerde overmachtsaanvoeringen zonder inhoudelijke reactie terzijde te stellen. Dit vormt volgens hem niet alleen een procedureel gebrek, maar een fundamentele miskennis van de rechtsbeschermende functie van het inzagerecht.

Daarnaast wijst appellant erop dat tentamenantwoorden persoonsgegevens zijn in de zin van artikel 4, onder 1, AVG. Uit jurisprudentie volgt dat studenten op grond van artikel 15 AVG recht hebben op inzage in hun antwoorden en de daarbij behorende aantekeningen door de examinator, ongeacht wat de OER daarover bepaalt. De voorzieningenrechter heeft bevestigd dat examens en opmerkingen van examinatoren persoonsgegevens zijn en dat het inzagerecht op grond van de AVG niet afhankelijk is van enig feitelijk belang. Appellant wijst in dit kader op het arrest van het Hof van Justitie uit 2017 (het Nowak-arrest). De VU mag aan dit inzagerecht volgens appellant geen aanvullende eisen stellen en in beginsel geen kosten in rekening brengen.

Appellant voert tot slot aan dat de reactie van verweerster mogelijk niet kwalificeert als een besluit in de zin van artikel 1:3 Awb, maar volgens hem is het motiveringsgebrek niettemin onbegrijpelijk. Hij wijst er daarbij op dat het CBE eerder een vergelijkbaar verzoek wél ontvankelijk verklaarde, zodat een motiveringsgebrek relevant is.

Standpunt van verweerster

Verweerster handhaaft haar besluit van 21 oktober 2025 om student geen aanvullende inzagemogelijkheid te bieden.

Verweerster licht toe dat het tentamen Formeel Strafrecht plaatsvond op 30 juni 2025. Op 2 juli 2025 zijn alle deelnemers geïnformeerd dat de uitslag binnen één à anderhalve week beschikbaar zou zijn. In hetzelfde bericht is duidelijk vermeld dat, vanwege het zomerrooster, de inzage gepland stond op 19 augustus 2025 van 11.00 tot 14.00 uur, in digitale vorm via TestVision, en dat het tentamen op een later moment niet meer kon worden ingezien. Deze inzage heeft daadwerkelijk op de aangekondigde datum en wijze plaatsgevonden. Verweerster licht toe dat de gekozen datum voor de inzage niet geheel willekeurig is, omdat zoveel mogelijk rekening is gehouden met de zomerperiode en de verwachte beschikbaarheid van studenten. Als de inzage was ingepland aan het begin van de maand augustus dan was de kans groter dat meer studenten niet aanwezig konden zijn in verband met de zomerperiode.

Studenten krijgen bij de inzage drie uur lang de gelegenheid om het werk in te zien, vragen te noteren en die vervolgens aan de examinerator te sturen. Het document met de respons op gestelde vragen wordt naderhand gedeeld op Canvas, zodat studenten ook die toelichting kunnen inzien.

Verweerster komt ten aanzien van de termijn voor het inzagemoment terug op haar eerdere stelling dat is gehandeld conform artikel 3.9 OER, dat bepaalt dat inzage binnen twintig werkdagen na het tentamen plaatsvindt. Daarin heeft zij een denkfout gemaakt door de termijnen bij elkaar op te tellen. Als appellant gebruik had gemaakt van de aangeboden mogelijkheid tot een schikkingsgesprek, dan had verweerster dat kunnen uitleggen aan appellant en daarvoor haar excuses kunnen maken. Verweerster betreurt dat appellant van die mogelijkheid geen gebruik heeft gemaakt en ook niet aanwezig was tijdens de zitting van het College.

De bevoegdheid tot het beslissen op verzoeken over de inzage vloeit volgens verweerster voort uit artikel 7.13, tweede lid, onder p, WHW. Appellant heeft op 21 augustus 2025 verzocht om een alternatief inzagemoment. Verweerster heeft hem op 10 oktober 2025 verzocht om een toelichting op zijn verblijf in het buitenland ten tijde van het inzagemoment. Appellant heeft daarop gemeld dat hij vanwege vakantie in Turkije was. Verweerster heeft hem op 21 oktober 2025 laten weten dat dit geen grond vormt als bedoeld in artikel 9.3 van de Regels & Richtlijnen.

Deze bepaling biedt slechts ruimte voor alternatieve inzage indien een student aantoonbaar buiten eigen schuld verhinderd was het reguliere inzagemoment bij te wonen en daarvan was volgens verweerster in het geval van appellant geen sprake. Verweerster volgt appellant niet in zijn stelling dat hij vanwege geografische omstandigheden niet over de technische middelen beschikte om digitaal in te loggen, en dit moet worden aangemerkt als overmacht. Verweerster betoogt dat van appellant verwacht mocht worden dat hij op zoek ging naar een locatie met voldoende technische voorzieningen en dat niet is gebleken dat hij enige poging daartoe heeft ondernomen. Ook heeft appellant pas na het inzagemoment aangekaart dat hij niet aanwezig kon zijn en heeft hij tevens niet gesteld dat hij wel kon deelnemen aan de inzage als die wel zou zijn gehouden binnen de termijn uit de OER.

IV. Overwegingen van het College

Het gaat in deze zaak om de beslissing van verweerster om geen alternatief inzagemoment te bieden voor het tentamen Formeel Strafrecht, afgenomen op 30 juni 2025. Het recht op inzage is geregeld in artikel 3.9 van het OER. Volgens artikel 9.15, eerste lid onder d van de WHW houdt de decaan toezicht op de uitvoering van de OER. Het toezicht op de naleving van het recht op inzage behoort dus tot de verantwoordelijkheid van het faculteitsbestuur. Een beslissing over het recht op inzage valt daarmee niet onder de beslissingen waartegen op grond van artikel 7.61, tweede lid, WHW beroep kan worden ingesteld bij het College.

In artikel 7.61 lid 1 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WVO) is de bevoegdheid van het College beperkt tot een limitatieve opsomming van beslissingen die door betrokkenen aan het College kunnen worden voorgelegd. Gelet op de wettelijk vastgelegde bevoegdheden van het College staat ten onrechte onder de beslissing van verweerster vermeld dat appellante beroep kan instellen bij het College. Het is niet mogelijk de bevoegdheid van het College te verruimen door bij andere beslissingen dan de beslissingen die zijn vermeld in artikel 7.61 lid 1 WVO, een regel op te nemen dat beroep kan worden ingesteld bij het College.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen komt het College tot de conclusie dat zij niet bevoegd is het beroep van appellant te beoordelen. Het College zal op grond van de hiervoor genoemde overwegingen het verzoek om inzage in de persoonsgegevens op grond van de AVG doorzenden aan het faculteitsbestuur.

V. Uitspraak

Het College verklaart zichzelf onbevoegd voor zover het beroep is gericht tegen de weigering om een alternatief inzagemoment te bieden voor het gemaakte tentamen.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 2 april 2026, door mr. M. van Bruggen, voorzitter, dr. J.R. Hulst en R.A. Brouwer, leden, in aanwezigheid van mr. S.A. Snoeren, secretaris.

mr. M. van Bruggen,
voorzitter

mr. S.A. Snoeren,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Er kan gebruik worden gemaakt van een webformulier voor Veilig Mailen. Er is griffierecht verschuldigd. Zie www.raadvanstate.nl/studentzaken.